

ZAPROSZENIE DO ZGŁASZANIA UWAG DOTYCZĄCYCH OCENY SKUTKÓW

Niniejszy dokument ma na celu poinformowanie opinii publicznej i zainteresowanych stron o przyszłej działalności legislacyjnej Komisji, aby umożliwić im przekazanie informacji zwrotnych na temat przyjętego przez Komisję podejścia do wskazanego problemu i możliwych rozwiązań, a także wszelkich innych istotnych informacji, m.in. na temat możliwych skutków poszczególnych wariantów.

TYTUŁ INICJATYWY	Reforma unijnych przepisów prawa celnego
WIODĄCA (ODPOWIEDZIALNY DZIAŁ)	DG DG TAXUD A1 A2
PRAWDOPODOBNY INICJATYWY	RODZAJ Wniosek ustawodawczy
ORIENTACYJNY HARMONOGRAM	Data planowanego przyjęcia: IV kwartał 2022 r.
INFORMACJE DODATKOWE	Cła (europa.eu)

Niniejszy dokument jest przeznaczony wyłącznie do celów informacyjnych. Nie przesądza on o ostatecznej decyzji Komisji co do tego, czy inicjatywa ta zostanie zrealizowana, ani o jej ostatecznej treści. Wszystkie opisane elementy inicjatywy, w tym jej harmonogram, mogą ulec zmianie.

A. Kontekst polityczny, określenie problemu i analiza zgodności z zasadą pomocniczości

Kontekst polityczny

Unia celna UE jest od czasu jej powstania w 1968 r. podstawą jednolitego rynku UE i zewnętrznej polityki handlowej Unii oraz zasadniczym elementem jej strategicznej autonomii. Unijny kodeks celny (UKC) zapewnia wszechstronne ramy prawne w odniesieniu do przepisów i procedur celnych na obszarze celnym UE, które we wszystkich państwach członkowskich są wdrażane przez organy celne. Organy celne stosują również wiele wymogów określonych w politykach sektorowych, zwanych „zakazami i ograniczeniami”, np. w celu zapewnienia bezpieczeństwa produktów oraz ochrony zdrowia, dziedzictwa kulturowego i środowiska.

Organy celne odgrywają zatem zasadniczą rolę jako organy odpowiedzialne za nadzór nad łańcuchem dostaw na granicach UE, który to nadzór obejmuje wszystkie działania podejmowane w celu zapewnienia stosowania przepisów prawa celnego i innych odpowiednich przepisów dotyczących towarów. Zadania tych organów obejmują nie tylko pobieranie należności celnych przywozowych i innych podatków, a tym samym zapewnianie przepływu i ochrony zasobów finansowych, lecz także wykrywanie niezgodności z przepisami i zagrożeń przed wprowadzeniem towarów na rynek wewnętrzny (lub nawet przed ich załadunkiem do celów transportu do UE), a tym samym ochronę Unii, jej obywateli i przedsiębiorstw przed szerokim zakresem ryzyka. Jednolite wdrażanie i egzekwowanie przepisów celnych w terenie ma fundamentalne znaczenie dla upraszczania działalności przedsiębiorstw przestrzegających prawa, a zarazem wspiera zwalczanie produktów niezgodnych z normami UE, nieuczciwych przedsiębiorców, przestępczości zorganizowanej, terroryzmu i oszustw.

Niedawne i wcześniejsze wydarzenia, takie jak brexit, pandemia COVID-19 i inwazja Rosji na Ukrainę, uwiaryściły znaczenie zapewnienia odporności i bezpieczeństwa międzynarodowych łańcuchów dostaw. Oprócz tych wyzwań w ostatnim dziesięcioleciu nastąpiły poważne zmiany w handlu i technologii (wielkość handlu znacznie wzrosła, a jego charakter uległ zmianie wraz ze znacznym rozwojem handlu elektronicznego), a ponadto wzrosły oczekiwania dotyczące zapewnienia bezpieczeństwa i ochrony w Unii przez organy celne. Unia stoi zatem w obliczu silnych napięć między potrzebami swoich obywateli, którzy oczekują lepszej ochrony przed produkcją naruszającą normy UE i szkodzącą środowisku, zatrudnieniu i innowacjom, a systematycznym nadużywaniem światowego handlu elektronicznego w celu obejścia kontroli rynku UE i bezpośredniego dotarcia do konsumentów w UE.

W swoich [wytocznych politycznych](#) przewodnicząca Ursula von der Leyen podkreśliła potrzebę, „by wprowadzić unię celną na kolejny poziom, wyposażyć ją w solidniejsze ramy, które pozwolą nam lepiej chronić naszych obywateli i europejski jednolity rynek”. W tym celu w [planie działania dla organów celnych z 2020 r.](#) określono działania mające na celu zapewnienie bardziej spójnej i silniejszej unii celnej, koncentrując się na czterech głównych obszarach (zarządzanie ryzykiem, handel elektroniczny, zgodność i unia celna działająca jednomyślnie). W załączniku II do [programu prac Komisji na 2022 r.](#), w ramach priorytetu „Gospodarka służąca ludziom” przewidziano przegląd unijnych przepisów celnych. Inicjatywa ta przyczyni się również do realizacji innych głównych priorytetów, w tym promowania naszego europejskiego stylu życia oraz dwojakiej transformacji – ekologicznej i cyfrowej. Inicjatywa ta opiera się na następujących elementach: trwającym rok projekcie

prognozowania z udziałem wielu zainteresowanych stron ([\(przyszłość unijnego systemu celnego 2040\)](#)); śródkresowej [ocenie unijnego kodeksu celnego](#); niezależnym badaniu dotyczącym programu upoważnionych przedsiębiorców, rozwiązań w zakresie handlu elektronicznego i stref wolnocłowych; szeregu sprawozdań specjalnych Europejskiego Trybunału Obrachunkowego dotyczących kwestii celnych¹. Zalecenia [grupy mędrców ds. wyzwań stojących przed unią celną](#) oraz późniejsza współpraca Komisji, Parlamentu i państw członkowskich w tym zakresie podczas prezydentury francuskiej przyniosły dalsze strategiczne spostrzeżenia i wzmocniły impuls polityczny do podjęcia natychmiastowych działań.

Problem, któremu ma zaradzić inicjatywa

Pomimo oczywistego sukcesu i istotnych reform podejmowanych na przestrzeni lat, takich jak UKC stanowiący podstawę uproszczeń i cyfryzacji, unia celna stawia czoła coraz trudniejszym **wyzwaniom**.

- **Organy celne nie działają jeszcze jednomyślnie.** Chociaż przepisy prawa celnego są przyjmowane na szczeblu UE, wdrażają je krajowe organy celne, a każdy z tych organów działa przede wszystkim w swoim otoczeniu krajowym. Pomimo skutecznej harmonizacji niektórych obszarów za sprawą UKC (decyzje, zezwolenia, ustalanie wartości celnej, wymogi dotyczące danych) problemem pozostaje nierównomierne wdrażanie przepisów i procedur. Dotyczy to w szczególności zarządzania ryzykiem celnym, w przypadku którego różnice w zdolności, praktykach i priorytetach, w połączeniu z brakiem ogólnounijnej analizy ryzyka finansowego i niefinansowego, prowadzą do rozbieżności w ochronie i utracie dochodów. Te stosunkowo **słabe powiązania są wykorzystywane** przez nieuczciwe przedsiębiorstwa handlowe wykazujące się dużą zdolnością przystosowawczą, co zmniejsza skuteczność działań indywidualnych podejmowanych przez każde państwo członkowskie. **Nierówne ułatwienia i uproszczenia** w legalnym handlu stanowią również problem dla konkurencyjności zewnętrznej, powodują obciążenie administracyjne oraz nie sprzyjają równym warunkom działania na rynku wewnętrznym.
- Ze względu na niepowodzenia we wdrażaniu i opóźnienia **UKC nie przyniósł jeszcze oczekiwanych uproszczeń dla przedsiębiorców**, chociaż te najbardziej obiecujące zostaną wdrożone w 2023 r. (odprawa scentralizowana na poziomie UE). Inne uproszczenia, takie jak samoobsługa celna, nie są wykorzystywane ze względu na brak pewności prawa co do ich zastosowania w praktyce. Istnieje zatem możliwość uproszczenia otoczenia celnego dla przedsiębiorców poprzez zmniejszenie obciążenia administracyjnego i zbędnych formalności.
- **Praca organów celnych uległa przeobrażeniu: do tradycyjnego poboru dochodów z tytułu ceł doszły nowe zadania, takie jak egzekwowanie zakazów i ograniczeń** nałożonych na mocy skomplikowanych przepisów sektorowych, które stanowią odpowiedź na rosnące potrzeby obywateli w zakresie ochrony. Dostępne zdolności państw członkowskich, które muszą egzekwować ponad 350 aktów prawnych UE obejmujących wiele różnych obszarów polityki, takich jak bezpieczeństwo produktów, ochrona środowiska, zmiana klimatu, prawa własności intelektualnej, produkty podwójnego zastosowania, ochrona zdrowia ludzi i zwierząt, broń palna i przemysł, są z tego powodu wykorzystywane do granic możliwości².
- W związku z tym **współpraca między organami celnymi i innymi organami sektorowymi** oraz w ramach powiązanych strategii politycznych jest nierównomierna i często utrudniają ją przeszkody strukturalne wpływające na dostępność lub wymianę danych. Wobec braku odpowiednich priorytetów i wystarczających zasobów operacje muszą się mierzyć z presją konkurencyjną, w szczególności między tradycyjnymi zadaniami fiskalnymi a coraz większym zakresem zakazów i ograniczeń dotyczących przywożonych towarów, które mają być egzekwowane na granicach. Wyspecjalizowane organy (właściwe do spraw rolnictwa, nadzoru rynku itp.) są uzależnione od mechanizmów celnych ustanowionych na potrzeby interwencji na granicy, ale współpraca w zakresie gromadzenia danych wywiadowczych, identyfikacji i analizy istotnych zagrożeń i wymiany danych nie jest systematyczna; podobnie strategiczne planowanie realizacji i zarządzanie nią nie są skoordynowane.
- Obecne mechanizmy koordynacji między państwami członkowskimi nie zapewniają odpowiedniego **zarządzania** unią celną, ponieważ albo są ustanowione na szczeblu politycznym (Grupa ds. Polityki Celnej), albo oparte na dobrowolnych inicjatywach (CELBET). Brak zorganizowanego zarządzania na poziomie operacyjnym nie pozwala na skuteczne planowanie i organizację, w razie potrzeby, interwencji dotyczących priorytetów w zakresie ryzyka lub „apetytu na ryzyko” (do określenia na szczeblu politycznym lub strategicznym) w celu zapewnienia jednolitych wyników. Dostępne informacje operacyjne nie są wystarczające do pełnego pomiaru skuteczności działania.

¹ Sprawozdania specjalne ETO nr 4/2021: „Kontrole celne – niedostateczna harmonizacja szkodzi interesom finansowym UE”; nr 12/2019: „Handel elektroniczny – wiele problemów związanych z poborem podatku VAT i należności celnych czeka na rozwiązanie”; nr 26/2018: „Szereg opóźnień we wdrażaniu informatycznych systemów celnych – jak do nich doszło?”; nr 19/2017: „Procedury przywozu – luki w ramach prawnych i nieskuteczne wdrażanie wpływają negatywnie na interesy finansowe UE”.

² Zintegrowany unijny wykaz zakazów i ograniczeń: orientacyjny harmonogram i wykaz na 1.1.2022 r., zastrzeżenie prawne, 2022 r., <https://data.europa.eu/doi/10.2778/163387>. Komisja Europejska, Dyrekcja Generalna ds. Podatków i Unii Celnej.

- W obszarze **zarządzania informacją** cyfryzacja procesów celnych jest na dobrej drodze, a bieżące inwestycje w systemy transeuropejskie (w szczególności nowy system kontroli przywozu i unijne środowisko jednego okienka w dziedzinie ceł) przyniosą w najbliższej przyszłości istotną wartość dodaną. Ogólne środowisko informacji celnej stało się jednak skomplikowane i trudne do zmiany. **Dane są rozdrobnione** między systemami, właścicielami i przepisami prawnymi odnoszącymi się do konkretnych procedur, co uniemożliwia ich skuteczne wykorzystanie. Luki między państwami członkowskimi w zakresie **widoczności i zdolności analitycznych** pogłębiają problem wynikający ze słabych powiązań, o których mowa powyżej. Skuteczny nadzór jest dodatkowo utrudniony ze względu na niedociągnięcia w zakresie, pozyskiwaniu i jakości danych zgłaszanych jako dane celne, jako że są one zazwyczaj dostarczane przez pośredników, którzy – choć zajmują się towarami – niewiele wiedzą na ich temat.
- Rozkwit **handlu elektronicznego** wiąże się z poważnymi wyzwaniem szczególnymi. Organy celne, które wcześniej mogły pracować nad hurtowymi przepływami handlowymi, zajmują się obecnie przepływem miliardów małych przesyłek detalicznych. Dostawcy niespełniający wymogów wysyłają towary niespełniające wymogów, a także przedmioty zabronione bezpośrednio do konsumentów w UE, omijając nadzór rynku. Zwolnienia z należności celnych przywozowych są nieuczciwie wykorzystywane poprzez zaniżanie wartości i sztuczny podział przesyłek (co prowadzi zarówno do poboru niższego cła, jak i niższego podatku VAT).

Bez dalszych działań na szczeblu UE luka między zdolnością nadzorczą a oczekiwaniami społeczeństwa może zagrozić wiarygodności unijnych polityk i norm dotyczących towarów i łańcuchów dostaw oraz naszego rynku wewnętrznego jako takiego. Szkody dla konsumentów, nieuczciwa konkurencja w stosunku do produkcji unijnej i utrata dochodów będą nadal rosły. Skalę wyzwania uwidaczniają informacje branżowe: badanie przeprowadzone przez Europejską Organizację Konsumentów wykazało, że 2/3 objętych próbą towarów w handlu elektronicznym nie spełnia norm UE; podobnie z analizy unijnego systemu wczesnego ostrzegania (systemu RAPEX) wynika, że ponad 90 % chemikaliów niezgodnych z rozporządzeniem REACH w produktach konsumenckich pochodzi spoza UE. Bez reformy możemy spodziewać się podobnych wyzwań związanych z egzekwowaniem przepisów w innych obszarach polityki (np. w odniesieniu do zakazu stosowania produktów wytworzonych z wykorzystaniem pracy przymusowej, śledzenia broni palnej w UE, wymogów w zakresie zrównoważonego rozwoju zawartych w prawodawstwie UE lub wielkości emisji związanych z produkcją produktów przywożonych).

Podstawa działania UE (podstawa prawna i analiza zgodności z zasadą pomocniczości)

Podstawę prawną niniejszej inicjatywy stanowią:

- art. 33 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) dotyczący współpracy celnej;
- art. 114 TFUE dotyczący zbliżania ustawodawstw mającego na celu ustanowienie i funkcjonowanie rynku wewnętrznego;
- art. 207 TFUE dotyczący wspólnej polityki handlowej.

Zgodnie z art. 3 ust. 1 lit. a) TFUE unia celna należy ponadto do wyłącznych kompetencji Unii. Zasada pomocniczości nie ma zatem zastosowania do niniejszej inicjatywy.

B. Główne cele i warianty strategiczne

Reforma nadzoru celnego w odniesieniu do wszystkich towarów wprowadzanych na obszar UE lub z niego wyprawdzanych dotyczy wielu obszarów działalności UE, od środków handlowych i przemysłowych po ochronę środowiska i normy UE, od zdrowia i bezpieczeństwa po sankcje. Powinna ona wzmocnić odporność i strategiczną autonomię UE, zapewniając jej zdolność do działania w złożonej sytuacji gospodarczej i geopolitycznej. Powinna zwiększyć zdolność UE do ochrony swoich obywateli, przemysłu i legalnego handlu przed obecnymi i przyszłymi wyzwaniami. Powinna zapewniać ochronę interesów finansowych UE i chronić tradycyjne zasoby własne (tj. należności celne) na potrzeby budżetu UE.

Niniejsza inicjatywa będzie miała na celu utworzenie prawdziwej unii celnej, **działającej jednomyślnie** na rzecz zapobiegania szkodliwemu obrotowi towarami i ochrony jednolitego rynku przed nielegalnymi produktami, przy jednoczesnym ułatwianiu legalnego handlu bez względu na to, w którym miejscu towary przekraczają granice UE. Przyczyni się ona do zapewnienia **prostszych, w większym stopniu ukierunkowanych na dane** ceł dostosowanych do potrzeb dwojakiej transformacji – ekologicznej i cyfrowej. Jej celem będzie również wyposażenie unii celnej w zdolności zarządzania strategicznego, których unia ta potrzebuje jako wspólnego zasobu strategicznego, aby w pełni odgrywać swoją rolę w propagowaniu europejskiego stylu życia oraz szybko i skutecznie dostosowywać się do przyszłych wyzwań i kryzysów.

Środki do rozważenia (samodzielnie lub łącznie) będą obejmować:

- **Usprawnienie wspólnego zarządzania ryzykiem**, na przykład za sprawą wykorzystania partnerstw z zaufanymi przedsiębiorstwami i innymi właściwymi organami, oraz wzmocnienie wyprzedzającej informacji o towarach.
- **Uproszczenie formalności celnych dla wiarygodnych i zaufanych przedsiębiorców** mających siedzibę w UE, na przykład dzięki szerszemu wykorzystaniu informacji handlowych zamiast uciążliwych wymogów administracyjnych.
- **Zacieśnienie współpracy między organami celnymi i innymi organami** (takimi jak organy nadzoru rynku,

organy egzekwowania prawa, urzędy podatkowe). Mogłoby to obejmować na przykład wspólne opracowywanie polityki, koordynację operacyjną, egzekwowanie przepisów i wymianę informacji.

- **Reforma zarządzania cłami w UE** w celu zapewnienia wymiaru unijnego, który mógłby oferować na przykład:
  - skuteczniejsze wdrażanie „apetytu na ryzyko” lub priorytetów w zakresie ryzyka określonych na szczeblu politycznym i strategicznym;
  - skuteczniejszą realizację działań, w przypadku których jednomyslność przyniosłaby wartość dodaną (np. zarządzanie ryzykiem w całej UE, zarządzanie technologiami informacyjnymi, szkolenie funkcjonariuszy celnych, finansowanie sprzętu celnego, wspieranie uproszczeń i usług w handlu, reagowanie UE na sytuacje kryzysowe, a także ujednoczoną ochronę za sprawą współpracy między organami celnymi a innymi organami).
- **Zapewnienie w pełni rozwiniętego unijnego środowiska informacji celnej**, położenie nacisku na zdolności w zakresie zarządzania danymi w celu lepszego zarządzania ryzykiem, w tym uproszczone dostarczanie danych (np. umożliwienie ponownego wykorzystywania danych, unikanie powielania itp.) w ramach ograniczonych procedur celnych, usprawnienie formalności niedotyczących ceł (w oparciu o koncepcję „jednego okienka”), lepiej dostosowane usługi dla handlu, innych organów publicznych i konsumentów.
- **Dostosowanie przepisów prawa celnego do transakcji w ramach handlu elektronicznego**, na przykład za sprawą wzmocnienia nadzoru nad przepływami towarów między przedsiębiorstwami a konsumentami oraz odpowiedzialności zaangażowanych podmiotów za przestrzeganie wszystkich przepisów podatkowych i innych.
- Uwzględnienie **Zielonego programu działań** w agendzie w dziedzinie ceł i zachowaniach przedsiębiorców.

Modernizacja strukturalna unii celnej wymaga spójnego, zintegrowanego pakietu środków, które wykorzystają ustanowione podstawy i inwestycje dokonane w ramach obecnego UKC oraz zapewniają wyraźną ścieżkę odejścia od obecnego otoczenia w okresie 10 lat (2025–2034). Zarazem powinna ona respektować zobowiązania międzynarodowe i przyczyniać się do globalnej reformy ceł i Światowej Organizacji Celnej.

C. Prawdopodobne skutki

W zakresie, w jakim niniejsza inicjatywa zmodernizuje i uprości unię celną oraz wzmocni jej zdolność do jednomyslnego działania w ramach jej operacji i współpracy, zapewni ona:

- lepszą ochronę konsumentów przed towarami niezgodnymi z przepisami lub towarami szkodliwymi dzięki lepszemu zarządzaniu ryzykiem;
- zmniejszenie obciążenia administracyjnego związanego z procedurami celnymi dla przedsiębiorców przestrzegających przepisów;
- lepszą ochronę krajowych i unijnych finansów publicznych oraz skuteczniejszą walkę z nadużyciami finansowymi;
- skuteczniejszą ochronę gospodarki UE, miejsc pracy i innowacji przed nieuczciwą konkurencją, w tym dumpingiem socjalnym i środowiskowym;
- zintensyfikowanie walki z przestępczością zorganizowaną i terroryzmem oraz wzmocnienie bezpieczeństwa wewnętrznego i zewnętrznego UE dzięki lepszemu zarządzaniu ryzykiem;
- mechanizm szybkiego i jednolitego reagowania na przyszłe kryzysy (ukierunkowany na zagrożenia przy jednoczesnym utrzymaniu dostaw);
- poprawę zdolności celnych, na przykład w zakresie zasobów ludzkich, narzędzi i umiejętności, skuteczniejsze zarządzanie zasobami na potrzeby wspólnych interwencji o większym wpływie systemowym;
- transformację cyfrową umożliwiającą uproszczenie i zwiększenie skuteczności środowiska celnego dla przedsiębiorców i organów.

Jeśli chodzi o **efekt dystrybucyjny**, system dozoru celnego obejmuje całą UE. W kontekście zapobiegania wprowadzaniu i obrotowi produktami niezgodnymi z wymogami lub towarami szkodliwymi konsumenci, przedsiębiorstwa i organy krajowe są zależni od bezpiecznych granic zewnętrznych.

Szereg skutków ma wymiar **globalny** – na przykład lepsze egzekwowanie umów międzynarodowych (w szczególności dotyczących kwestii środowiskowych, gatunków zagrożonych, fluorowanych gazów cieplarnianych lub odpadów niebezpiecznych), ograniczenie emisji, ułatwienia w handlu międzynarodowym oraz ograniczenie nielegalnego wykorzystywania siły roboczej i środowiska na całym świecie.

W odniesieniu do celów zrównoważonego rozwoju (SDG): reforma przyczynia się do realizacji celu 8 (Promowanie stabilnego, zrównoważonego i inkluzywnego wzrostu gospodarczego, pełnego i produktywnego zatrudnienia oraz godnej pracy dla wszystkich ludzi), celu 9 (Budowanie stabilnej infrastruktury, promowanie zrównoważonego uprzemysłowienia oraz wspieranie innowacyjności), celu 12 (Zapewnienie wzorców zrównoważonej konsumpcji i produkcji) oraz celu 15 (Zarządzanie lasami w sposób zrównoważony (...), zatrzymanie i odwrócenie procesu degradacji gleby, powstrzymanie utraty bioróżnorodności).

D. Instrumenty lepszego stanowienia prawa

Ocena skutków
<p>W celu wsparcia przygotowania niniejszej inicjatywy prowadzona jest ocena skutków, która zostanie uwzględniona w decyzji Komisji.</p> <p>Niniejsza inicjatywa jest częścią programu sprawności i wydajności regulacyjnej (REFIT), ponieważ proponuje się w niej środki mające na celu zmniejszenie obciążenia administracyjnego i uproszczenie procedur celnych.</p>
Strategia konsultacji
<p>Celem konsultacji jest zebranie opinii szerokiego grona zainteresowanych stron na temat problemów, które ma rozwiązać inicjatywa, potencjalnych wariantów strategicznych, które należy uwzględnić, a także zakresu i aspektów technicznych związanych z każdą alternatywą.</p> <p>Zainteresowane strony, z którymi zostaną przeprowadzone konsultacje, to organy celne, stowarzyszenia/federacje przedsiębiorców, właściwe organy na szczeblu unijnym i krajowym zaangażowane w sprawy celne, obywatele UE i obywatele państw trzecich.</p> <p>Planowane konsultacje obejmują:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Ukierunkowane konsultacje z krajowymi organami celnymi w ramach grupy analitycznej Grupy ds. Polityki Celnej³. - Ukierunkowane konsultacje z przedstawicielami branży z Grupy Kontaktowej ds. Handlu⁴. - Konsultacje publiczne oparte na kwestionariuszu dostępnym we wszystkich 24 językach urzędowych UE na stronie „Wyraź swoją opinię”. <p>Działania konsultacyjne będą promowane za pośrednictwem oficjalnych kanałów Komisji, w tym mediów społecznościowych. Sprawozdanie podsumowujące zostanie opublikowane na stronie poświęconej konsultacjom 8 tygodni po zakończeniu konsultacji publicznych, natomiast sprawozdanie zbiorcze zostanie włączone do oceny skutków.</p>
Powody prowadzenia konsultacji
<p>Komisja zamierza rozpocząć konsultacje publiczne w trzecim kwartale 2022 r., a ponadto zachęca do przekazywania informacji zwrotnych na temat niniejszego zaproszenia do zgłaszania uwag. Celem tych konsultacji jest zebranie opinii i doświadczeń zainteresowanych stron na temat unii celnej i jej reformy. Opinie te zostaną wykorzystane do oceny skutków i pomogą określić istniejące problemy i najbardziej realne warianty reformy.</p>
Grupa docelowa
<p>Do udziału w konsultacjach zapraszamy wszystkich obywateli UE, obywateli państw trzecich oraz inne zainteresowane strony. O nadsyłanie uwag proszone są w szczególności podmioty gospodarcze działające w obszarze ceł (np. przedsiębiorstwa, w tym MŚP, zajmujące się przywozem i wywozem, agenci celni, specjaliści ds. łańcucha dostaw itp.), organy celne, właściwe organy krajowe (np. odpowiedzialne za nadzór rynku, zwalczanie nadużyć finansowych, ochronę danych, zgodność z zasadami ochrony zdrowia i bezpieczeństwa itp.), konsumenci oraz środowisko akademickie.</p>

³ [Grupa analityczna ds. ceł, podgrupa Grupy ds. Polityki Celnej](#) (kod E00944/1).

⁴ <https://ec.europa.eu/transparency/expert-groups-register/screen/expert-groups/consult?lang=pl&groupID=2134>